

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2374/2020
01.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стефановић адвокат из ..., против туженог „Elrad Serbia“ ДОО Власотинце, чији је пуномоћник Драган Јовић адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1873/2019 од 27.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1873/2019 од 27.02.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1873/2019 од 27.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу - Судска јединица у Власотинцу П 920/14 од 26.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе на исплату накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због незаконитог измештања са радног места ... на радно место ... и због неоснованих оптужби изнетих у упозорењу о постојању отказног разлога бр. .../... од 04.10.2010. године и то за повреду права личности у износу од 40.000,00 динара, за повреду части и угледа у износу од 40.000,00 динара и за претрпљени страх у износу од 50.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом на ове износе од дана доношења пресуде па до коначне исплате, као и да се обавезе тужени да тужиоцу исплати припадајуће трошкове поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати трошкове поступка у укупном износу од 85.500,00 динара и да на име таксе за пресуду исплати износ од 3.900,00 динара, све у року од осам дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1873/2019 од 27.02.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу - Судска јединица у Власотинцу П 920/14 од 26.12.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, са позивом и на члан 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), благовремено изјавио

ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом (посебна ревизија) може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Због тога се Врховни касациони суд, одлучујући о дозвољености тужиоачеве ревизије, није упуштао у разматрање навода о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка.

Посебна ревизија је дозвољена ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Поднетом тужбом тужилац је тражио накнаду нематеријалне штете за претрпљени страх и душевне болове због повреде права личности, части и угледа. По наводима тужбе, тражена штета проузрокована је незаконитим распоређивањем тужиоца на друго радно место - анексом уговора о раду који је накнадно поништен правноснажном судском одлуком, односно неистинитим тврдњама изнетим у упозорењу о постојању разлога за отказ уговора о раду због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине.

У конкретном спору, по оцени Врховног касационог суда, нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Не постоји ни потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права код чињенице да тужилац није доказао да је тужени предузимањем означених радњи злоупотребио своја права и у односу на њега поступао шиканозно.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП који се примењује у споровима за накнаду штете проузроковане запосленом на раду или у вези са радом.

Вредност предмета спора побијаног дела (члан 28. став 1. и члан 30. став 1. ЗПП) у овом случају износи 130.000,00 динара и очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, меродавну за дозвољеност ревизије у смислу наведене одредбе.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић